

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

Teoria sygnałów

Wykład 6

Dr inż. Przemysław Korohoda Katedra Elektroniki, AGH, Kraków

home.agh.edu.pl/~korohoda/rok 2022 2023 zima/TS EL 2

UPEL: TS 2022

Plan wykładu

- 1. Zasady zachowania: iloczynu skalarnego, energii oraz odległości.
- 2. Iloczyn skalarny w odniesieniu do splotu.
- 3. Transformaty sygnałów pochodnej oraz całki.
- 4. Sygnały skoku i znaku (sgn) oraz ich transformaty.
- 5. Odwrotne transformaty "widm" określonych jako pochodna oraz całka.
- 6. Transformata sygnału gaussowskiego.
- 7. Zasada nieoznaczoności.

Właściwości CFT/ICFT (twierdzenia)

Tw. Rayleigha, o zachowaniu iloczynu skalarnego

$$x(t), y(t) \xleftarrow{CFT(\omega)} X(\omega), Y(\omega)$$

$$\downarrow \downarrow$$

$$\int_{-\infty}^{+\infty} x(t) \cdot y(t) dt = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} X(\omega) \cdot Y(\omega) d\omega$$

Tw. Rayleigha - przykład

Wyznaczanie całki sygnału:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \operatorname{sinc}(\pi \cdot t) \cdot e^{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f_0 \cdot t} dt = \int_{-\infty}^{+\infty} \Pi(f) \cdot \delta(f + f_0) df = \Pi(-f_0)$$

... co wynika z następujących zależności:

$$\overline{e^{-j\cdot 2\cdot \pi\cdot f_0\cdot t}} = e^{j\cdot 2\cdot \pi\cdot f_0\cdot t} \wedge e^{-j\cdot 2\cdot \pi\cdot f_0\cdot t} \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \delta(f+f_0)$$

Właściwości CFT/ICFT (twierdzenia - cd.)

Tw. Parsevala o zachowaniu energii

$$\int_{-\infty}^{+\infty} |x(t)|^2 dt = \int_{-\infty}^{+\infty} |X(f)|^2 df$$

$$< x(t), x(t) > = < X(f), X(f) >$$

$$\int_{-\infty}^{+\infty} |x(t)|^2 dt = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} |X(\omega)|^2 d\omega$$

Właściwości CFT/ICFT (twierdzenia - cd.)

$$\langle x(t), y(t) \rangle = \int_{-\infty}^{+\infty} x(t) \cdot \overline{y(t)} dt = \int_{-\infty}^{+\infty} X(f) \cdot \overline{Y(f)} df = \langle X(f), Y(f) \rangle$$

Tw. o zachowaniu odległości

Jeżeli:

$$x(t), y(t) \leftarrow CFT \longrightarrow X(f), Y(f)$$

to w L^2 :

$$\rho(x(t), y(t)) = \rho(X(f), Y(f))$$

Dowód

z liniowości CFT:

$$x(t) - y(t) \leftarrow CFT \longrightarrow X(f) - Y(f)$$

z zachowania iloczynu skalarnego przez CFT:

$$< x(t) - y(t), x(t) - y(t) > = < X(f) - Y(f), X(f) - Y(f) >$$

czyli:

$$||x(t) - y(t)|| = ||X(f) - Y(f)||$$

...a w ten sposób określiliśmy odległość.

Splot jako iloczyn skalarny

$$x(t) * y(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(\tau) \cdot y(t-\tau) d\tau = \langle x(\tau), \overline{y(t-\tau)} \rangle$$

Zatem splot dwóch sygnałów *x oraz y* wyznaczony w punkcie *t* jest równy iloczynowi skalarnemu (liczonemu dla całej osi *R*) sygnału *x* oraz sygnału *y* z odwróconą osią zmiennej niezależnej (np. czasu) i przesuniętemu o wartość *t*.

Dla rzeczywistego sygnału y(t):

$$x(t) * y(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(\tau) \cdot y(t-\tau) d\tau = \langle x(\tau), y(t-\tau) \rangle$$

Dowód twierdzenia o splocie - przygotowanie

Mała powtórka:

$$x(t) \quad \xrightarrow{CFT} \quad X(f)$$

$$x(-t) \xrightarrow{CFT} X(-f)$$

$$x(t-t_0) \xrightarrow{CFT} X(f) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_0}$$

- 1) najpierw odwracamy oś "t", a następnie przesuwamy o t_0 ,
- 2) najpierw przesuwamy o t_0 , a następnie odwracamy oś "t",

1)
$$x(-(t-t_0)) \xrightarrow{CFT} X(-f) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_0}$$

$$x(-t-t_0) \xrightarrow{CFT} X(-f) \cdot e^{+j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_0}$$

$$x(-t-t_0) = x(-(t+t_0))$$
 8

Dowód twierdzenia o splocie

$$x_{1}(t) \xrightarrow{CFT} X_{1}(f)$$

$$x_{2}(t) \xrightarrow{CFT} X_{2}(f)$$

$$\xrightarrow{ICFT} X_{2}(f)$$

$$x_{1}(t) \xrightarrow{CFT} X_{2}(f)$$

$$\xrightarrow{ICFT} X_{2}(f)$$

$$x(-(t-t_0)) \xrightarrow{CFT} X(-f) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_0}$$

$$\overline{X(f)}^{(**)} = X(-f)$$
$$-j \cdot f = j \cdot (-f)$$

$$x_{1}(t) * x_{2}(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} x_{1}(\tau) \cdot x_{2}(t-\tau) d\tau = \langle x_{1}(\tau), x_{2}(t-\tau) \rangle =$$

$$= \langle X_{1}(f), X_{2}(-f) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} \rangle = \int_{-\infty}^{+\infty} X_{1}(f) \cdot \overline{X_{2}(-f) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t}} df =$$

$$= \int_{-\infty}^{+\infty} X_{1}(f) \cdot X_{2}(f) \cdot e^{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} df$$

(*) – to przejście jest poprawne tylko dla rzeczywistego sygnału $x_2(t)$ (**) – ta równość jest poprawna tylko dla rzeczywistego sygnału x(t)

Dowód twierdzenia o spłocie (dyskusja)

Dlaczego przedstawiony dowód jest ważny także dla zespolonego sygnału $x_2(t)$?

Ponieważ wszystkie wykorzystane operacje, czyli: splot, iloczyn skalarny oraz transformacja Fouriera (w obie strony) – są liniowe!

$$x_1(t) = \operatorname{Re}(x_1) + j \cdot \operatorname{Im}(x_1)$$
$$x_2(t) = \operatorname{Re}(x_2) + j \cdot \operatorname{Im}(x_2)$$

$$x_1 * x_2 = [\text{Re}(x_1) + j \cdot \text{Im}(x_1)] * [\text{Re}(x_2) + j \cdot \text{Im}(x_2)] =$$

$$= \text{Re}(x_1) * \text{Re}(x_2) - \text{Im}(x_1) * \text{Im}(x_2) + j \cdot \text{Re}(x_1) * \text{Im}(x_2) + j \cdot \text{Im}(x_$$

zatem jest to kombinacja liniowa splotów sygnałów rzeczywistych.

Jeżeli dla każdego z nich twierdzenie jest prawdziwe, to jest prawdziwe również dla całości.

Dowód twierdzenia o splocie (dyskusja)

Ale można także od razu zastosować kompletny dowód dla sygnałów zespolonych.

$$x_1(t) = \operatorname{Re}(x_1) + j \cdot \operatorname{Im}(x_1)$$

$$x_2(t) = \operatorname{Re}(x_2) + j \cdot \operatorname{Im}(x_2)$$

i skorzystać dodatkowo z przytoczonej wcześniej zależności:

$$\overline{x(-t)} \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad \overline{X(f)}$$

Wtedy początek musiałby wyglądać tak:

$$x_1(t) * x_2(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} x_1(\tau) \cdot x_2(t-\tau) d\tau = \langle x_1(\tau), \overline{x_2(t-\tau)} \rangle$$
 itd.

Twierdzenia o transformacie pochodnej i całki

Tw. o transformacie pochodnej pierwszego rzędu:

$$dla \quad \lim_{t \to \pm \infty} x(t) = 0$$

$$\frac{d}{dt} x(t) \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot X(f)$$

Tw. o transformacie pochodnej wyższego rzędu:

$$dla \lim_{t\to\pm\infty} x^{(m)}(t) = 0 : m = 0,1,2, \dots, n-1 \quad \text{(m) oznacza rząd pochodnej}$$

$$\frac{d^n}{dt^n} x(t) \xleftarrow{CFT} (j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f)^n \cdot X(f)$$

Tw. o transformacie całki:

$$\int_{-\infty}^{t} x(\tau) d\tau \iff \frac{1}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} \cdot X(f) \quad dla \quad f \neq 0$$

$$dla \quad f = 0 \quad liczymy \ osobno$$

Uwaga – to tw. jest wynikiem odwrócenia tw. o pochodnej, zatem dla bezpieczeństwa jego stosowania należy spawdzać odpowiedni warunek w granicy (lim) - w tym przypadku dla całki z X(f).

Twierdzenia o transformacie odwrotnej dla pochodnej i całki

Analogiczne twierdzenia istnieją dla zależności "odwrotnej" (tj. *ICFT*). Tw. o odwrotnej transformacie dla "widma" określonego jako pochodna:

$$dla \lim_{f \to \pm \infty} X^{(m)}(f) = 0 : m = 0,1,2, ..., n-1$$

$$(m) \text{ oznacza rząd pochodnej}$$

$$(-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot t)^n \cdot x(t) \longleftrightarrow \frac{CFT}{ICFT} \to \frac{d^n}{df^n} X(f)$$

Tw. o odwrotnej transformacie dla "widma" określonego jako całka:

dla
$$t \neq 0$$
:
$$\frac{1}{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot t} \cdot x(t) \quad \longleftrightarrow_{ICFT} \quad \int_{-\infty}^{f} X(v) \, dv$$

 $dla t = 0 \ liczymy \ osobno$

Wyznaczanie trudnych (niezbieżnych) transformat przez przejście do granicy

Przykładowo dla stałej (ponownie):

$$x_a(t) = e^{-a \cdot |t|} \cdot 1 = e^{-a \cdot |t|} \qquad \lim_{a \to 0^+} (x_a(t)) = 1 \qquad (! \, a > 0)$$

Ze wzoru całkowego otrzymujemy:

$$\begin{split} X_{a}(f) &= \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-a|t|} \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} \ dt = \int_{-\infty}^{0} e^{+a \cdot t} \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} \ dt + \int_{0}^{+\infty} e^{-a \cdot t} \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} \ dt = \\ &= \int_{-\infty}^{0} e^{-t \cdot (j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f - a)} \ dt + \int_{0}^{+\infty} e^{-t \cdot (j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f + a)} \ dt = \\ &= \left[\frac{1}{-(j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f - a)} \cdot e^{-t \cdot (j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f - a)} \right]_{-\infty}^{0} + \left[\frac{1}{-(j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f + a)} \cdot e^{-t \cdot (j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f + a)} \right]_{0}^{+\infty} = \\ &= \frac{1}{a - j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} + \frac{1}{a + j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} = \frac{a + j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f + a - j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f}{a^{2} + (2 \cdot \pi \cdot f)^{2}} = \frac{2 \cdot a}{a^{2} + (2 \cdot \pi \cdot f)^{2}} \end{split}$$

Przykład: transformata dla stałej (cd.)

$$X_a(f) = \frac{2 \cdot a}{a^2 + (2 \cdot \pi \cdot f)^2}$$

A teraz przechodzimy do granicy z parametrem a:

$$\lim_{a \to 0^+} \left(x_a(t) \right) = 1$$

... a w dziedzinie Fouriera:

$$\lim_{a \to 0^{+}} \left(\frac{2 \cdot a}{a^{2} + (2 \cdot \pi \cdot f)^{2}} \right) \Big|_{f \neq 0} = 0$$

$$\lim_{a \to 0^{+}} \left(\frac{2 \cdot a}{a^{2} + (2 \cdot \pi \cdot f)^{2}} \right) \Big|_{a \to 0^{+}} \left(\frac{2 \cdot a}{a^{2}} \right) = +\infty$$

Czyli nie ma przeciwwskazań, by była to delta Diraca...

Transformata dla stałej (cd.)

Wobec tego postawmy hipotezę:

$$X(f) = c \cdot \delta(f)$$

i wyznaczmy stałą c wyliczając transformatę odwrotną:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} c \cdot \delta(f) \cdot e^{+j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} df = c \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} \delta(f) \cdot e^{+j \cdot 2 \cdot \pi \cdot 0 \cdot t} df = c \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} \delta(f) df = c$$

Przyjmując np. c=1 otrzymujemy x(t)=1, zatem uzyskaliśmy ponownie, że:

$$1 \leftarrow \xrightarrow{CFT} \delta(f)$$

Przykład: zastosowania tw. o pochodnej sygnału (choć założenie nie jest spełnione!)

$$\frac{d}{dt}\cos(2\cdot\pi\cdot f_0\cdot t) = -\sin(2\cdot\pi\cdot f_0\cdot t)\cdot(2\cdot\pi\cdot f_0)$$

$$ale\ dla \quad a>0:$$

$$\lim_{t\to +\infty} \left(e^{-a\cdot |t|}\cdot\cos(2\cdot\pi\cdot f_0\cdot t)\right) = 0$$

Sprawdzamy, czy się zgodzi:

$$\begin{split} j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot \left[\frac{1}{2} \cdot \left[\delta(f + f_0) + \delta(f - f_0) \right] \right] &= \\ \\ &= j \cdot 2 \cdot \pi \cdot \frac{1}{2} \cdot \left[\left(-f_0 \right) \cdot \delta(f + f_0) + \left(f_0 \right) \cdot \delta(f - f_0) \right] &= \\ \\ &= (2 \cdot \pi \cdot f_0) \cdot \left[-j \cdot \frac{1}{2} \cdot \left[\delta(f + f_0) - \delta(f - f_0) \right] \right] \end{split}$$

Kolejny przykład (choć oryginalnej całki nie można wyliczyć!)

$$\int_{0}^{t} \sin(2 \cdot \pi \cdot f_0 \cdot \tau) d\tau = \left[\frac{-\cos(2 \cdot \pi \cdot f_0 \cdot \tau)}{2 \cdot \pi \cdot f_0} \right]_{-\infty}^{t} = ?$$

...dla funkcji przybliżających sygnał (w granicy):

$$\lim_{a \to 0^{+}} \int_{-\infty}^{t} e^{-a \cdot |\tau|} \cdot \sin(2 \cdot \pi \cdot f_{0} \cdot \tau) d\tau = \left\{ e^{-a \cdot |\tau|} \to 1 \right\} =$$

$$= \frac{-\cos(2 \cdot \pi \cdot f_{0} \cdot t)}{2 \cdot \pi \cdot f_{0}} - 0 = \frac{-\cos(2 \cdot \pi \cdot f_{0} \cdot t)}{2 \cdot \pi \cdot f_{0}}$$

Sprawdzamy, czy się zgodzi:

$$\frac{1}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} \cdot \left[j \cdot \frac{1}{2} \cdot \left[\delta(f + f_0) - \delta(f - f_0) \right] \right] =$$

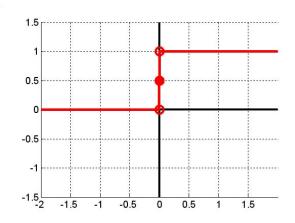
$$= \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \frac{1}{2} \cdot \left[\left(\frac{1}{-f_0} \right) \cdot \delta(f + f_0) - \left(\frac{1}{f_0} \right) \cdot \delta(f - f_0) \right] = \frac{1}{2 \cdot \pi \cdot f_0} \cdot \left[-\frac{1}{2} \cdot \left[\delta(f + f_0) + \delta(f - f_0) \right] \right]$$

Skok jednostkowy (ang. unit step)

Definicja precyzyjna:

$$u(t) = \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ 1/2 & dla & t = 0 \\ 0 & dla & t < 0 \end{cases}$$

często dla uproszczenia przyjmuje się, że w pojedynczym punkcie nieciągłości (skok), dla t=0, wartość sygnału można potraktować jako nieistotną (co nie zawsze jest słuszne) i wtedy otrzymujemy definicję

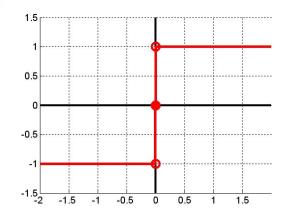
$$u(t) = \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ 1/2 & dla & t = 0 \end{cases} \cong \begin{cases} 1 & dla & t \ge 0 \\ 0 & dla & t < 0 \end{cases} \cong \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ 0 & dla & t \le 0 \end{cases} \cong \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ 0 & dla & t \le 0 \end{cases} \cong \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ 0 & dla & t < 0 \end{cases} \cong \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ 0 & dla & t < 0 \end{cases}$$

Funkcja znaku (ang. sign, łac. signum)

Definicja precyzyjna:

$$sgn(t) = \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ 0 & dla & t = 0 \\ -1 & dla & t < 0 \end{cases}$$

często dla uproszczenia przyjmuje się, że w pojedynczym punkcie nieciągłości (skok), dla t=0, wartość sygnału można potraktować jako nieistotną (co nie zawsze jest słuszne) i wtedy otrzymujemy definicję

$$sgn(t) = \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ 0 & dla & t = 0 \\ -1 & dla & t < 0 \end{cases} \cong \begin{cases} 1 & dla & t \geq 0 \\ -1 & dla & t < 0 \end{cases} \cong \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ -1 & dla & t \leq 0 \end{cases} \cong \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ -1 & dla & t < 0 \end{cases} \cong \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ -1 & dla & t < 0 \end{cases} dla \quad t = 0 : nieistotne$$

Algebra sygnałów

$$u(t) = \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ 1/2 & dla & t = 0 \\ 0 & dla & t < 0 \end{cases}$$

$$sgn(t) = \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ 0 & dla & t = 0 \\ -1 & dla & t < 0 \end{cases}$$

$$u(t) \cong \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ 0 & dla & t < 0 \end{cases}$$

$$sgn(t) \cong \begin{cases} 1 & dla & t > 0 \\ -1 & dla & t < 0 \end{cases}$$

$$u(t) = \frac{1}{2} \cdot sgn(t) + \frac{1}{2}$$

$$sgn(t) = 2 \cdot u(t) - 1$$

Algebra sygnałów (cd.)

$$\frac{d}{dt}u(t) = \delta(t)$$

$$u(t) = \int_{-\infty}^{t} \delta(\tau) d\tau$$

$$sgn(t) = 2 \cdot \delta(t)$$

$$sgn(t) = -1 + 2 \cdot \int_{-\infty}^{t} \delta(\tau) d\tau$$

$$\Pi(t) = u(t+1/2) - u(t-1/2)$$

$$u(t) = \sum_{n=0}^{+\infty} \Pi\left(\frac{t - \frac{T}{2} - n \cdot T}{T}\right)$$

Kolejne przykłady transformat

$$u(t) \quad \stackrel{CFT}{\longleftrightarrow} \quad \frac{1}{2} \cdot \delta(f) + \begin{cases} \frac{1}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ 0 & dla \quad f = 0 \end{cases} = \quad \frac{1}{2} \cdot \delta(f) + \begin{cases} -j \cdot \frac{1}{2 \cdot \pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ 0 & dla \quad f = 0 \end{cases}$$

$$\operatorname{sgn}(t) \quad \xleftarrow{\operatorname{CFT}} \quad \begin{cases} \frac{1}{j \cdot \pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ 0 \quad dla \quad f = 0 \end{cases} \quad = \quad \begin{cases} -j \cdot \frac{1}{\pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ 0 \quad dla \quad f = 0 \end{cases}$$

$$u(t) \quad \xleftarrow{CFT(\omega)} \quad \pi \cdot \delta(\omega) + \begin{cases} \frac{1}{j \cdot \omega} & dla \quad \omega \neq 0 \\ 0 & dla \quad \omega = 0 \end{cases} = \pi \cdot \delta(\omega) + \begin{cases} -j \cdot \frac{1}{\omega} & dla \quad \omega \neq 0 \\ 0 & dla \quad \omega = 0 \end{cases}$$

$$\operatorname{sgn}(t) \quad \xleftarrow{\operatorname{CFT}(\omega)} \quad \begin{cases} \frac{2}{j \cdot \omega} & dla \quad \omega \neq 0 \\ 0 & dla \quad \omega = 0 \end{cases} = \begin{cases} -j \cdot \frac{2}{\omega} & dla \quad \omega \neq 0 \\ 0 & dla \quad \omega = 0 \end{cases}$$

Przykłady przekształceń weryfikujących

$$\operatorname{sgn}(t) \xrightarrow[ICFT]{CFT} \begin{cases} \frac{1}{j \cdot \pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ 0 \quad dla \quad f = 0 \end{cases} = \begin{cases} -j \cdot \frac{1}{\pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ 0 \quad dla \quad f = 0 \end{cases} \qquad u(t) \xrightarrow[ICFT]{CFT} \begin{cases} \frac{1}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ 0 \quad dla \quad f = 0 \end{cases}$$

$$u(t) \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad \frac{1}{2} \cdot \delta(f) + \begin{cases} \frac{1}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ 0 & dla \quad f = 0 \end{cases}$$

$$\int_{-\infty}^{t} \delta(\tau) d\tau \xrightarrow{CFT} \frac{1}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} \cdot 1 + \frac{\delta(f)}{2} \cdot 1 \xrightarrow{ICFT} \frac{1}{2} \cdot \operatorname{sgn}(t) + \frac{1}{2} = u(t)$$

Czasem wygodnie jest tak zapisać, więc sumujemy, ale pamiętajmy o ograniczeniach dziedziny (bo 1/f).

$$\frac{d}{dt} 1 \xrightarrow{CFT} (j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f) \cdot \delta(f) = 0 \cdot \delta(f) = 0 \xrightarrow{ICFT} 0$$

$$\frac{d}{dt}u(t) \stackrel{CFT}{\rightarrow} \left(j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f\right) \cdot \left[\frac{1}{2} \cdot \delta(f) + \frac{-j}{2 \cdot \pi \cdot f}\right] = 1 \xrightarrow{ICFT} \delta(t)$$

Przykład weryfikacji "z brakującym punktem"

W dziedzinie sygnałów:

$$\Pi(t) = u(t+1/2) - u(t-1/2)$$

$$u(t) \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad \frac{1}{2} \cdot \delta(f) + \begin{cases} \frac{1}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ 0 & dla \quad f = 0 \end{cases}$$

A w dziedzinie transformaty CFT?
$$u(t+1/2) - u(t-1/2) \xrightarrow{CFT} \frac{1}{2} \cdot \delta(f) \cdot e^{j \cdot \pi \cdot f} - \frac{1}{2} \cdot \delta(f) \cdot e^{-j \cdot \pi \cdot f} + \begin{cases} \frac{e^{j \cdot \pi \cdot f}}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} - \frac{e^{-j \cdot \pi \cdot f}}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} & \text{dla} \quad f \neq 0 \\ 0 & \text{dla} \quad f = 0 \end{cases}$$

$$= \delta(f) \cdot 0 + \begin{cases} \frac{\sin(\pi \cdot f)}{\pi \cdot f} & \text{dla} \quad f \neq 0 \\ 0 & \text{dla} \quad f = 0 \end{cases} \cong \text{sinc}(\pi \cdot f)$$

Czyli "prawie się zgadza", ponieważ do wyjaśnienia pozostaje wartość dla f=0(czyli "izolowany punkt").

Inny przykład weryfikacji "z brakującym punktem"

$$\operatorname{sgn}(t) \quad \xleftarrow{\operatorname{CFT}} \quad \begin{cases} \frac{1}{j \cdot \pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ 0 \quad dla \quad f = 0 \end{cases} = \begin{cases} -j \cdot \frac{1}{\pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ 0 \quad dla \quad f = 0 \end{cases}$$

$$\frac{d}{dt}\operatorname{sgn}(t) \xleftarrow{CFT} \begin{cases} \left(j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f\right) \cdot \frac{1}{j \cdot \pi \cdot f} & dla \quad f \neq 0 \\ \left(j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f\right) \cdot 0 & dla \quad f = 0 \end{cases} \cong 2$$

Zatem przyjmujemy, że: $\frac{d}{dt} \operatorname{sgn}(t) = 2 \cdot \delta(t)$

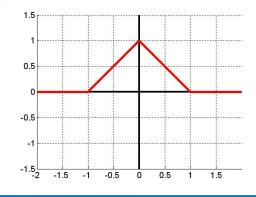
$$\frac{d}{dt}\operatorname{sgn}(t) = 2 \cdot \delta(t)$$

Kolejny przykład: transformata sygnału trójkątnego

$$\Lambda(t) = \begin{cases} t+1 & dla & t \in [-1; 0) \\ -t+1 & dla & t \in [0; 1) \\ 0 & dla & pozost. t \end{cases}$$

$$x(t) = \Pi(t+1/2) - \Pi(t-1/2) \implies \Lambda(t) = \int_{-\infty}^{t} x(\tau) d\tau$$

$$X(f) = \operatorname{sinc}(\pi \cdot f) \cdot e^{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot \frac{1}{2}} - \operatorname{sinc}(\pi \cdot f) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot \frac{1}{2}} =$$

$$= \operatorname{sinc}(\pi \cdot f) \cdot \left(e^{j \cdot \pi \cdot f} - e^{-j \cdot \pi \cdot f}\right)$$

$$\int_{-\infty}^{t} x(\tau) d\tau \leftrightarrow \frac{1}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} \cdot X(f) \quad dla \quad f \neq 0$$

$$dla \quad f = 0 \quad liczymy \ osobno$$

$$\int_{-\infty}^{t} x(\tau)d\tau \xleftarrow{CFT} \begin{cases} \sin(\pi \cdot f) \cdot \frac{e^{j \cdot \pi \cdot f} - e^{-j \cdot \pi \cdot f}}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} & (dla \quad f \neq 0) \\ 1 \text{ (wyliczone osobno)} & (dla \quad f = 0) \end{cases} = \operatorname{sinc}^{2}(\pi \cdot f)$$

Jeszcze jeden przykład

Jeżeli:

$$x(t) = \sin(2 \cdot \pi \cdot f_0 \cdot t) \quad \xleftarrow{CFT} \quad X(f) = j \cdot \frac{1}{2} \cdot \left[\delta(f + f_0) - \delta(f - f_0) \right]$$

to:

$$x(t) = -j \cdot \frac{1}{2} \cdot \left[\delta(t + t_0) - \delta(t - t_0) \right] \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad X(f) = \sin(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_0)$$
 (1)

Zobaczmy zatem jak wzór o pochodnej zafunkcjonuje na przykładzie:

ale jednocześnie:

$$x(t) = \Pi(t) \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad X(f) = \operatorname{sinc}(\pi \cdot f)$$
 (2)

$$x(t) = \frac{d}{dt}\Pi(t) = \delta\left(t + \frac{1}{2}\right) - \delta\left(t - \frac{1}{2}\right) \quad \xleftarrow{CFT} \quad X(f) = j \cdot 2 \cdot \sin(\pi \cdot f) \quad (3)$$

czyli się zgadza

ponieważ zastosowanie twierdzenia do przykładu (2) daje:

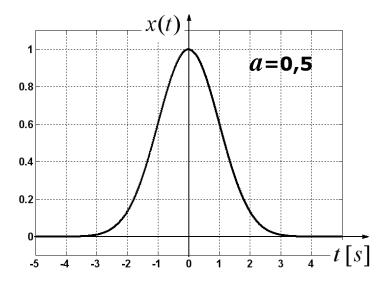
$$x(t) = \frac{d}{dt} \Pi(t) \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad X(f) = j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot \operatorname{sinc}(\pi \cdot f) =$$

$$= j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot \frac{\sin(\pi \cdot f)}{\pi \cdot f} = j \cdot 2 \cdot \sin(\pi \cdot f)$$
28

Transformata sygnału Gaussa

$$x(t) = e^{-a \cdot t^2} \quad \land \quad a \in \mathfrak{R}_+$$

$$x(t) \leftarrow \xrightarrow{CFT} X(f) = ?$$

Wyznaczamy pochodną sygnału:

$$\frac{dx(t)}{dt} = -2 \cdot a \cdot t \cdot e^{-a \cdot t^2}$$

Część powyższego wzoru zawiera przepis na sygnał:

$$\frac{dx(t)}{dt} = -2 \cdot a \cdot t \cdot x(t)$$

Na podstawie tw. o transformacie pochodnej:

$$\frac{dx(t)}{dt} \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot X(f)$$

... korzystając z podobieństwa wzorów dla transformacji w przód i odwrotnej:

$$x(t) \leftarrow \xrightarrow{CFT} X(f) = ?$$
 $j \cdot 2 \cdot \pi \cdot t \cdot x(t) \leftarrow \xrightarrow{CFT} -\frac{dX(f)}{df}$

Transformata sygnału Gaussa (cd.)

Na podstawie wymienionych zależności możemy zapisać, że:

$$\frac{dx(t)}{dt} = -2 \cdot a \cdot t \cdot x(t) \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot X(f) = -\frac{-2 \cdot a}{j \cdot 2 \cdot \pi} \cdot \frac{dX(f)}{df}$$

Kolejne przekształcenia w dziedzinie transformaty:

$$j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot X(f) = -j \cdot \frac{a}{\pi} \cdot \frac{dX(f)}{df}$$

$$-2 \cdot \frac{\pi^2}{a} \cdot f \cdot X(f) = \frac{dX(f)}{df}$$

$$\frac{dX(f)}{df} = -2 \cdot \frac{\pi^2}{a} \cdot f \cdot X(f)$$

... pozwalają wyznaczyć ogólny wzór dla poszukiwanej transformaty:

$$X(f) = b \cdot e^{-\frac{\pi^2}{a} \cdot f^2}$$

Transformata sygnału Gaussa (dokończenie)

$$X(f) = b \cdot e^{-\frac{\pi^2}{a} \cdot f^2}$$

Nie znamy jeszcze stałej b:

$$X(0) = b$$

$$X(0) = \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-a \cdot t^2} \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot 0 \cdot t} dt = \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-a \cdot t^2} dt = ? = \sqrt{\frac{\pi}{a}}$$
 dlaczego?

Skorzystamy z wiedzy o rozkładach gęstości prawdopodobieństwa:

$$p(x) = \frac{1}{\sqrt{2 \cdot \pi}} \cdot e^{-\frac{1}{2}x^2} \wedge \int_{-\infty}^{+\infty} p(x) dx = 1$$

... zatem:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} e^{-a \cdot t^2} dt = \frac{1}{\sqrt{2 \cdot a}} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-a \cdot t^2} d\left(t \cdot \sqrt{2 \cdot a}\right) = \frac{1}{\sqrt{2 \cdot a}} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{1}{2} \cdot \tau^2} d\tau = \frac{1}{\sqrt{2 \cdot a}} \cdot \sqrt{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{1}{\sqrt{2 \cdot \pi}} \cdot e^{-\frac{1}{2} \cdot \tau^2} d\tau = \sqrt{\frac{\pi}{a}}$$

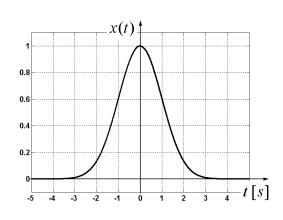

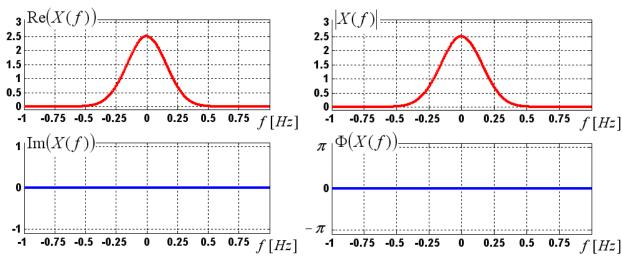
Transformata sygnału Gaussa (przykład)

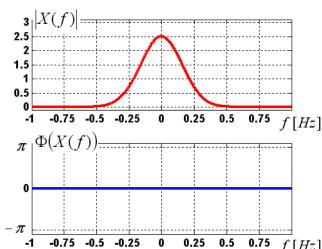
... ma również postać funkcji Gaussa, tylko w dziedzinie f:

$$x(t) = e^{-a \cdot t^2} \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad X(f) = \sqrt{\frac{\pi}{a}} \cdot e^{-\frac{\pi^2}{a} \cdot f^2}$$

$$a = 0,5$$

Transformata sygnału Gaussa (przykład)

$$x(t) = e^{-a \cdot t^2} \quad \stackrel{CFT}{\longleftrightarrow} \quad X(f) = \sqrt{\frac{\pi}{a}} \cdot e^{-\frac{\pi^2}{a} \cdot f^2}$$

Funkcja identyczna w obu dziedzinach:

$$dla \quad a = \pi$$

$$x(t) = e^{-\pi \cdot t^2} \quad \stackrel{CFT}{\longleftrightarrow} \quad X(f) = e^{-\pi \cdot f^2}$$

wtedy także:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} x(t) dt = \int_{-\infty}^{+\infty} X(f) df = 1$$

...również:

$$x(0) = 1$$
 oraz $X(0) = 1$

Zasada nieoznaczoności

Klasyczna zasada nieoznaczoności Heisenberga dotyczy pary wartości: położenie i pęd lub energia i czas (dla cząstek nietrwałych).

Analogiczna zależność zachodzi w przypadku sygnału i jego transformaty.

Dla normy L^2 generowanej przez iloczyn skalarny:

$$||x(t)||^2 = \int_{-\infty}^{+\infty} |x(t)|^2 dt$$

zachodzi własność analogiczna jak dla funkcji gęstości prawdopodobieństwa:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \frac{|x(t)|^2}{\|x(t)\|^2} dt = \frac{1}{\|x(t)\|^2} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} |x(t)|^2 dt = 1$$

Zasada nieoznaczoności (cd.)

Dlatego w sposób analogiczny, jak wyznaczamy wartość średnią rozkładu, możemy wyznaczyć wartość średnią unormowanego rozkładu energii

dla sygnału:

i jego transformaty:

$$t_{\mu} = \int_{-\infty}^{+\infty} t \cdot \frac{\left| x(t) \right|^2}{\left\| x(t) \right\|^2} dt$$

$$f_{\mu} = \int_{-\infty}^{+\infty} f \cdot \frac{\left| X(f) \right|^2}{\left\| X(f) \right\|^2} df$$

Tak samo można określić odchylenia standardowe (albo ich kwadraty) dla obu rozkładów:

$$(t_{\sigma})^{2} = \frac{1}{\|x(t)\|^{2}} \int_{-\infty}^{+\infty} (t - t_{\mu})^{2} \cdot |x(t)|^{2} dt$$

$$(f_{\sigma})^{2} = \frac{1}{\|X(f)\|^{2}} \int_{-\infty}^{+\infty} (f - f_{\mu})^{2} \cdot |X(f)|^{2} df$$

Powyższe odchylenia standardowe są powiązane następującą zasadą nieoznaczoności:

$$t_{\sigma} \cdot f_{\sigma} \ge \frac{1}{2 \cdot (2 \cdot \pi)} = \frac{1}{4 \cdot \pi}$$

Zasada nieoznaczoności (przykład 1)

Dla sygnału Gaussa i jego transformaty:

$$x(t) = e^{-a \cdot t^2} \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad X(f) = \sqrt{\frac{\pi}{a}} \cdot e^{-\frac{\pi^2}{a} \cdot f^2}$$

więc:

$$\left|x(t)\right|^2 = e^{-2\cdot a\cdot t^2}$$
 oraz $\left|X(f)\right|^2 = \frac{\pi}{a} \cdot e^{-2\cdot \frac{\pi^2}{a}\cdot f^2}$

... porównajmy z podręcznikowym rozkładem Gaussa:

$$p(x) = \frac{1}{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot \sigma^2}} \cdot e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}$$

$$\int_{-\infty}^{+\infty} p(x) \, dx = 1$$

gdzie μ oraz σ to odpowiednio: wartość średnia i odchylenie standardowe.

Zatem:

$$t_{\mu} = 0; \quad t_{\sigma} = \frac{1}{2 \cdot \sqrt{a}}$$

ostatecznie:

$$f_{\mu} = 0; \quad f_{\sigma} = \frac{\sqrt{a}}{2 \cdot \pi}$$

$$f_{\mu} = 0;$$
 $f_{\sigma} = \frac{\sqrt{a}}{2 \cdot \pi}$ $t_{\sigma} \cdot f_{\sigma} = \frac{1}{2 \cdot \sqrt{a}} \cdot \frac{\sqrt{a}}{2 \cdot \pi} = \frac{1}{4 \cdot \pi} \approx 0,0796$

Zasada nieoznaczoności (przykład 2)

$$x(t) = \Pi(t) \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad X(f) = \text{sinc}(\pi \cdot f)$$

więc:

$$|x(t)|^2 = (\Pi(t))^2 = \Pi(t)$$
 oraz $|X(f)|^2 = \operatorname{sinc}^2(\pi \cdot f)$

Normalizacja nie jest konieczna, ponieważ:

$$||x(t)||^2 = \int_{-\infty}^{+\infty} \Pi(t) dt = 1 \implies ||X(f)||^2 = 1$$

Ze względu na parzystość obu funkcji: $t_{\mu}=0; \quad f_{\mu}=0$

$$(t_{\sigma})^{2} = \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} t^{2} dt = \left[\frac{t^{3}}{3}\right]_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} = \frac{1}{12}$$

$$(f_{\sigma})^{2} = \int_{-\infty}^{+\infty} f^{2} \cdot \frac{\sin^{2}(\pi \cdot f)}{\pi^{2} \cdot f^{2}} df = \frac{1}{\pi^{2}} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} \sin^{2}(\pi \cdot f) df \to +\infty$$

$$t_{\sigma} = \frac{1}{2 \cdot \sqrt{3}} \approx 0.2887$$

Zasada nieoznaczoności (przykład 3)

$$x(t) = \Lambda(t) \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad X(f) = \text{sinc}^{\ 2}(\pi \cdot f)$$

$$|x(t)|^2 = (\Lambda(t))^2$$
 oraz $|X(f)|^2 = \sin^4(\pi \cdot f)$

Normalizacja jest konieczna, ponieważ:

$$||x(t)||^2 = \int_{-\infty}^{+\infty} \Lambda^2(t) dt = 2 \cdot \int_{0}^{1} (1-t)^2 dt = 2 \cdot \int_{0}^{1} t^2 dt = \frac{2}{3} \implies ||X(f)||^2 = \frac{2}{3}$$

Ze względu na parzystość obu funkcji: $t_{\mu}=0; \quad f_{\mu}=0$

$$(t_{\sigma})^{2} = \frac{3}{2} \cdot 2 \cdot \int_{0}^{1} t^{2} \cdot (1-t)^{2} dt = 3 \cdot \int_{0}^{1} t^{2} - 2 \cdot t^{3} + t^{4} dt = 3 \cdot \left[\frac{t^{3}}{3} - 2 \cdot \frac{t^{4}}{4} + \frac{t^{5}}{5} \right]_{0}^{1} = \frac{1}{10}$$

$$t_{\sigma} = \frac{1}{\sqrt{10}}$$

Zasada nieoznaczoności (cd. przykładu 3)

$$(f_{\sigma})^{2} = \frac{3}{2} \cdot 2 \cdot \int_{0}^{\infty} f^{2} \cdot \frac{\sin^{4}(\pi \cdot f)}{\pi^{4} \cdot f^{4}} df = \frac{3}{\pi^{4}} \cdot \int_{0}^{\infty} \frac{\sin^{4}(\pi \cdot f)}{f^{2}} df = \frac{3}{\pi^{2}} \cdot \int_{0}^{\infty} \operatorname{sinc}^{2}(\pi \cdot f) \cdot \sin^{2}(\pi \cdot f) df = ???$$

Dygresja - pomocnicze wyprowadzenie wzoru:

$$x(t) = \frac{d}{dt}\Lambda(t) = \Pi\left(t + \frac{1}{2}\right) - \Pi\left(t - \frac{1}{2}\right) \quad \stackrel{CFT}{\longleftarrow} \quad X(f) = j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot \text{sinc}^{\ 2}(\pi \cdot f)$$

$$\left|x(t)\right|^2 = \Pi\left(\frac{t}{2}\right) \quad oraz \quad \left|X(f)\right|^2 = 4 \cdot \pi^2 \cdot f^2 \cdot \operatorname{sinc}^4(\pi \cdot f)$$

$$||x(t)||^2 = \int_{-1}^1 dt = 2 \implies ||X(f)||^2 = \int_{-\infty}^{+\infty} 4 \cdot \pi^2 \cdot f^2 \cdot \operatorname{sinc}^4(\pi \cdot f) \, df = 2$$

czyli:
$$\int_{-\infty}^{+\infty} f^2 \cdot \text{sinc}^4(\pi \cdot f) \, df = \frac{1}{2 \cdot \pi^2}$$
 $(f_\sigma)^2 = \frac{3}{4 \cdot \pi^2}$ $f_\sigma = \frac{\sqrt{3}}{2 \cdot \pi}$

ostatecznie:
$$t_{\sigma} \cdot f_{\sigma} = \sqrt{\frac{3}{10 \cdot 4 \cdot \pi^2}} \approx 0.0872$$

Podsumowanie

- 1. Zasady zachowania: iloczynu skalarnego, energii oraz odległości.
- 2. Iloczyn skalarny w odniesieniu do splotu.
- 3. Transformaty sygnałów pochodnej oraz całki.
- 4. Sygnały skoku i znaku (sgn) oraz ich transformaty.
- 5. Odwrotne transformaty "widm" określonych jako pochodna oraz całka.
- 6. Transformata sygnału gaussowskiego.
- 7. Zasada nieoznaczoności.

Zapraszam na ćwiczenia ... lub do laboratorium ...